

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119205083
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7119205083.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: JUDr. Ondrej Gajdošech, Krmanova 14, 040 01 Košice, správca úpadcu SMZ Kunová Teplica, s. r. o., v konkurze, Kunová Teplica 197, 049 32 Kunová Teplica, IČO: 36 193 810, zastúpený: Vašiv & Partners s. r. o., Murgašova 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 238 836, proti žalovanému: KOVOZBER, s. r. o., Radlinského 28, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 633 404, zastúpený: JUDr. Zuzana Kollárová, advokátka, Zimná 59, 052 01 Spišská Nová Ves, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 29. septembra 2022, č. k. 29Cbi/2/2019-435, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I z 29. septembra 2022, č. k. 29Cbi/2/2019-435.

II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca predmetnou žalobou sa domáhal, aby súd určil, že právne úkony úpadcu SMZ Kunová Teplica, s. r. o. (ďalej len úpadca, alebo dlžník), a to:

- Hotovostná úhrada faktúry č. 1701077 vo výške 2.600,00 eur z 23.1.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1702024 vo výške 2.860,00 eur zo 7.2.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1703092 vo výške 3.250,00 eur z 30.3.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1704021 vo výške 2.500,00 eur zo 4.4.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1704033 vo výške 2.500,00 eur z 10.4.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1704111 vo výške 1.875,00 eur z 2.5.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1705024 vo výške 2.500,00 eur z 9.5.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1705082 vo výške 1.905,00 eur zo 16.5.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1706001 vo výške 1.750,00 eur z 1.6.2017
- Hotovostná úhrada faktúry č. 1706028 vo výške 2.500,00 eur z 5.6.2017

sú voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinné. Žalovaný je povinný zaplatiť do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu SMZ Kunová Teplica, s. r. o. peňažnú náhradu 24.240,00 eur.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca návrh odôvodnil tým, že v čase vykonania odporovaného právneho úkonu (podľa žalobcu) mal úpadca viacero nesplnených záväzkov po lehote

splatnosti proti mnohým veriteľom, ktorých pohľadávky bol povinný uspokojovať podľa schváleného reštrukturalizačného plánu, napríklad:

- Východoslovenská vodárenská spoločnosť, a. s., pohľadávka vo výške 7.261,91 eura splatná 12.12.2016,
- PROMET SLOVAKIA s. r. o., pohľadávka vo výške 12.750,48 eura splatná 6.8.2015,
- Papik Ferenc, pohľadávky vo výške 140.980,63 eura, ktorých splatnosť nastávala priebežne v roku 2015.

3.1. Žalobca konštatoval, že aj všetci vyššie uvedení veritelia (mimo iných veriteľov úpadcu) svoje pohľadávky si riadne prihlásili do konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu, a nakoľko neboli popreté ani správcom a ani žiadnym iným prihláseným veriteľom, považujú sa za zistené.

3.2. Žalobca zdôraznil, že v prípade úpadcu dochádzalo spravidla k úplnému uspokojovaniu pohľadávok žalovaného, o čom svedčí aj to, že žalovaný do konkurzného konania si prihlásil pohľadávky v celkovej výške len cca 4.000,00 eur a preto uspokojenie pohľadávok žalovaného dosahuje mieru takmer 100%. Vzhľadom na pomer súčtu všetkých prihlásených pohľadávok nezabezpečených veriteľov a majetku patriaceho do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu žalobca konštatoval, že ostatní veritelia v takej miere uspokojovaní nebudú, čo naplňa skutkovú podstatu zvýhodňujúceho právneho úkonu, a to iné zvýhodnenie veriteľa oproti iným veriteľom.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

4.1. Žalovaný spochybnil, že by bol úpadca v čase úhrad faktúr žalovaného č. 1701077, 1702024, 1703092, 1704021, 1704033, 1704111, 1705024, 1705082, 1706001, 17060028 (ďalej len „faktúry“), splatných v období od januára do júna roku 2017, v úpadku. Žalovaný mal vedomosť o tom, že úpadca je povinný plniť schválený reštrukturalizačný plán zo 17.6.2016 a taktiež mal vedomosť o tom, že 23.8.2016 súd skončil reštrukturalizáciu dlžníka – terajšieho úpadcu a týmto dňom sa začalo realizovať ekonomické ozdravovanie dlžníka a realizovaním potvrdeného plánu sa začal odvracať hroziaci úpadok dlžníka, alebo z existujúceho úpadku sa plnením potvrdeného plánu začal dlžník vyvádzať. Vlastné imanie úpadcu bolo v roku 2016 v porovnaní s rokom 2015 a rokom 2017 najmenej záporné, z čoho vyplýva, že terajší úpadca mal snahu o ozdravenie firmy a teda nie je preukázané, že v období, kedy úpadca uhradil faktúry za dodanie tovaru žalovanému, bol úpadca v úpadku. O tom, že žalobca nebol v úpadku svedčilo (podľa žalovaného) aj to, že v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu, úpadca mal uspokojovať veriteľov (medzi inými aj žalovaného v postavení veriteľa) v splátkach. Prvá splátka v prospech žalovaného bola splatná dňa 30.6.2017 a predmetnú splátku úpadca žalovanému uhradil. Zdôraznil, že ak by bol terajší úpadca v tom čase v úpadku, splátku by nedokázal uhradiť. Za sporné a nepreukázané preto považoval žalovaný tvrdenie žalobcu, že úhrady faktúr boli uskutočnené v čase úpadku dlžníka.

4.2. Ďalej uviedol, že v rámci realizácie bežnej podnikateľskej činnosti žalovaný dodával terajšiemu úpadcovi tovar, za ktorý úpadca bez akýchkoľvek väčších problémov platil. Výrobný program úpadcu bol zameraný na zákazkovú výrobu oceľových konštrukcií a na metalurgickú výrobu odliatkov a preto nákup odpadovej liatiny bol základným predpokladom pre plnenie výrobného programu úpadcu a realizovanie podnikateľskej činnosti úpadcu. Kúpa odpadovej liatiny žalovaného zo strany žalobcu mala zabezpečiť fungovanie úpadcu a schopnosť platiť pohľadávky veriteľov. Týmito zákazkami sa mala zvyšovať a žalovaný vyslovuje presvedčenie, že aj zvyšovala šanca ostatných veriteľov žalobcu - dlžníka, že budú ich pohľadávky uspokojené aspoň čiastočne. Úhradu predmetných faktúr žalovaného preto nemožno označiť ako neodôvodnené zvýhodňovanie žalovaného oproti iným veriteľom, nakoľko nákup tovaru za účelom jeho ďalšieho spracovania, patril medzi bežné činnosti dlžníka (terajšieho úpadcu).

4.3. Žalovaný zdôraznil, že dodaním tovaru - odpadovej liatiny, a zaplatením kúpnej ceny zo strany úpadcu (dlžníka), sa majetok dlžníka nijakým spôsobom nezmenšil a dlžník zaplatil dojednanú cenu za dodaný tovar. Zaplatením kúpnej ceny za dodaný tovar nedošlo k zmenšeniu majetku dlžníka; nešlo o plnenie bez protiplnenia, ale došlo len k zmene štruktúry majetku dlžníka-úpadcu, nakoľko finančný majetok dlžníka sa pretransformoval na hmotný majetok. Týmito zákazkami sa zvýšila šanca ostatných veriteľov dlžníka, že budú ich pohľadávky uspokojené aspoň čiastočne a teda v konečnom dôsledku došlo k zlepšeniu vymáhateľnosti pohľadávok veriteľov.

4.4. Žalovaný k veriteľom uvedeným v žalobe uviedol, že išlo o veriteľov, ktorých pohľadávky mali byť uspokojované podľa schváleného reštrukturalizačného plánu. A žalobca v žalobe neuviedol menovite veriteľov „nových pohľadávok“ t. j. veriteľov takých pohľadávok, ktoré vznikli v období od skončenia reštrukturalizácie dlžníka. Pohľadávky „starých“ veriteľov mali byť uhrádzané postupne, v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu; pohľadávky „nových“ veriteľov mali byť po skončení reštrukturalizácie uhrádzané v plnej výške, a to v lehote splatnosti.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že uznesením Okresného súdu Bratislava I z 22.2.2016, č. k. 2R/1/2016-257, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 27.2.2016, v znení uznesenia z 11.3.2016 č. k. 2R/1/2016-270, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5.4.2016, súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka SMZ Kunová Teplica, s. r. o. , Mlynské Nivy 48, 821 09 Bratislava, IČO: 36 193 810 a ustanovil správcu.

5.1. Uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 30K/20/2017-107 zo 4.5.2018 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 90/2018 z 11.5.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu, a do funkcie správcu bol ustanovený predbežný správca - žalobca.

5.2. Uznesenie o začatí konkurzného konania bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č.7/2018 dňa 10.1.2018.

6. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že 23.1.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1701077 vo výške 2.600,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 7.2.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1702024 vo výške 2.860,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 30.3.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1703092 vo výške 3.250,- eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 4.4.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1704021 vo výške 2.500,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 10.4.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1704033 vo výške 2.500,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 2.5.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1704111 vo výške 1.875,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 9.5.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1705024 vo výške 2.500,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 16.5.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1705082 vo výške 1.905,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 1.6.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1706001 vo výške 1.750,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného. Dňa 5.6.2017 uhradil úpadca faktúru vystavenú žalovaným pod č. 1706028 vo výške 2.500,00 eur za dodávku odpadovej liatiny, a to vkladom na účet žalovaného.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) upravujúceho začatie konkurzného konania, ustanovenia § 23 ods. 1 ZKR upravujúceho začatie konkurzu, ustanovenia § 57 ods. 1 až 4 ZKR upravujúceho právo odporovať právnomu úkonu, podľa § 59 ods. 1, ods. 3 a 4 ZKR upravujúceho odporovanie zvýhodňujúcemu právnomu úkonu, podľa § 60 ods. 1 až 3 ZKR upravujúceho odporovanie ukracujúcemu právnomu úkonu, podľa ustanovení §§ 409, 411 a 447 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len Obchodný zákonník) upravujúcich kúpnu zmluvu a práva a povinnosti predávajúceho a kupujúceho.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná včas, pretože žaloba bola podaná v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, lehote jedného roka od vyhlásenia konkurzu.

9. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že nie každý právny úkon spĺňa znaky uvedené v § 57 ZKR (všeobecná podstata odporovateľnosti právneho úkonu) a § 59 ZKR (odporovateľnosť zvýhodňujúceho právneho úkonu). Konštatoval, že žalobca v prejednávanom spore nepreukázal existenciu úpadku dlžníka v čase vykonania právnych úkonov s poukazom na predloženú Účtovnú závierku dlžníka k 31.12.2016.

9.1. Konštatoval ako preukázané, že dlžník, (terajší úpadca) hotovostné úhrady faktúr vykonal v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti ako bežný obchodný úkon tak ako to vyplýva zo samotnej podstaty ustanovení Obchodného zákonníka týkajúceho sa zmluvných vzťahov medzi podnikateľmi, konkrétne ustanovenia o kúpnej zmluve. Súd prvej inštancie dodal, že vo všeobecnosti samotná úhrada záväzku (zaplatenie kúpnej ceny) zvýhodnenie veriteľa (§ 59 ods. 1 ZKR) a ukrátenie uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka (§ 57 ods. 4 ZKR) nezakladá. Zdôraznil, že dlžník je povinný si plniť svoje záväzky voči veriteľom do začatia konkurzného konania a preto jednotlivé platby zo strany dlžníka v tejto jednoročnej lehote pred začatím konkurzného konania rôznym jeho veriteľom nemožno paušalizovať všetky ako odporovateľné právne úkony, ale je potrebné preukazovať skutkové okolnosti každého úkonu, či došlo v danom prípade k zvýhodňujúcemu právnomu úkonu.

9.2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že plnenie zo strany dlžníka, formou hotovostnej platby za tovar, materiál, ktorý následne úpadca mohol spracovať a odpredať, bolo dôvodné a vyslovene predávajúcim vymienené ako reakcia na predchádzajúce obdobie podnikateľskej fázy úpadcu (reštrukturalizačné konanie). Súd prvej inštancie v predmetnej veci poukázal na to, že žalovaný po prijatí platby nebol veriteľom úpadcu, ale de facto jeho dlžníkom a bol povinný dodať úpadcovi tovar. Žalovaný poskytol plnenie do majetku dlžníka, a úpadcov majetok sa nijako nezmenšil. Súd prvej inštancie zároveň sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že predmetným právnym úkonom k zmenšeniu majetku úpadcu nedošlo (za zaplatenú kúpnu cenu dostal tovar v danej hodnote) a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich skutkových tvrdení, že úpadca predmetnými právnymi úkonmi zvýhodnil žalovaného oproti iným veriteľom; žalobca nepreukázal naplnenie znakov odporovateľnosti daného úkonu spočívajúce v splatnosti danej pohľadávky (splatnosť nenastala vyhlásením konkurzu); v existencii úpadku dlžníka v čase vykonania predmetných právnych úkonov; v zmenšení majetku dlžníka tak, že v dôsledku týchto právnych úkonov boli ukrátení ostatní veritelia úpadcu.

9.3. Vo vzťahu k ďalšej podmienke vyslovenia odporovateľnosti, že právny úkon spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca dôkazné bremeno neunesol. Dôvodil, že zaplatenie kúpnej ceny malo spôsobiť úpadok dlžníka žalobca netvrdil, a to že by kúpna cena mala byť zaplatená počas úpadku žalobca nepreukázal, pretože reštrukturalizácia dlžníka bola skončená potvrdením reštrukturalizačného (ozdravného) plánu a zároveň skončením reštrukturalizácie zaniklo obmedzenie dlžníka robiť len bežné právne úkony, činnosť dlžníka (úpadcu) sa obnovila v pôvodnom rozsahu. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že napádané právne úkony sú bežným úkonom vykonávaným v rámci podnikateľskej činnosti úpadcu.

9.4. V prejednávanej spore bolo preukázané, že žalovaný nebol uspokojený úplne, ale bol uspokojený pomerne, nakoľko z podanej prihlášky pohľadávky ako aj zo zoznamu prihlásených pohľadávok súd prvej inštancie zistil, že žalovaný ako veriteľ si prihlásil pohľadávku v celkovej výške 19.183,00 eur.

9.5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že v rozhodnom čase si žalovaný vyslovene vymienil, že dlžníkovi dodá tovar len za podmienky, že za tovar dlžník riadne a včas zaplatí, žalovaný dodával tovar s vedomím, že sa dlžník ozdravil, keďže reštrukturalizácia dlžníka bola v rozhodnom čase riadne ukončená a žalovaný sa preto nemal dôvod domnievať, že dlžník nie je schopný riadne plniť svoje záväzky a preto samotné platby zo strany dlžníka uskutočnené v jednoročnej lehote pred začatím konkurzného konania nemožno paušalizovať ako zvýhodňujúce právne úkony.

10. Súd prvej inštancie preto žalobu zamietol ako nedôvodnú a o trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že súd procesným postupom znemožnil strane, ktorá uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.), súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.).

11.1. Vyčítal súdu prvej inštancie, že na pojednávaní nepostupoval podľa § 181 ods. 2 C. s. p., neurčil resp. neidentifikoval sporné a nesporné skutočnosti a taktiež neuviedol predbežné právne posúdenie veci a následne rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Uvedeným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

11.2. Konštatoval, že v prejednávanej spore vyšli najavo viaceré skutkové a právne relevantné skutočnosti, s ktorými súd prvej inštancie sa nevysporiadal. Poukázal na účtovné závierky terajšieho úpadcu, ktoré (podľa žalobcu) jednoznačne preukázali, že v čase uskutočnenia odporovaných právnych úkonov bol úpadca v úpadku. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s prihláškami veriteľov, ktorí taktiež dodávali tovar alebo služby úpadcovi slúžiace na riadny chod úpadcu, avšak predmetní veritelia neboli uspokojení v takej miere ako žalovaný, alebo neboli vôbec uspokojení.

11.3. Žalobca za nesprávny záver označil záver súdu prvej inštancie, že skončenie reštrukturalizácie potvrdením reštrukturalizačného plánu spôsobuje vyriešenie úpadku dlžníka bez ohľadu na pomer hodnoty majetku dlžníka a hodnoty jeho záväzkov. Poukázal na riadne účtovné závierky úpadcu za roky 2015 a 2016, v ktorých mal úpadca záporné vlastné imanie. Zdôraznil, že schválením reštrukturalizačného plánu a skončením reštrukturalizácie sa reštrukturalizácia skončí len po formálnej a procesnej stránke, avšak odvrátenie úpadku dlžníka nenastáva už samotným schválením plánu, ale

až riadnym splnením reštrukturalizačného plánu. Zdôraznil, že pohľadávka veriteľa v časti, ktorá má byť podľa plánu uspokojená nezanikne už samotným zaradením pohľadávky do plánu, ale až jej reálnym uspokojením.

11.4. Žalobca konštatoval, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a následne dospel k nesprávnym právnym záverom a nesprávnemu právnemu posúdeniu sporu. Za nesprávny označil záver súdu prvej inštancie, že jednou z podmienok zvýhodňujúceho právneho úkonu je zmenšenie majetku dlžníka, nakoľko zmenšenie majetku dlžníka je nevyhnutným predpokladom ukrátenie uspokojenia pohľadávok ostatných veriteľov.

11.4.1. Žalobca mimo iného poukázal aj na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozhodnutí z 25.11.2020 sp. zn. 3Obdo/31/2020, podľa ktorého zmenšenie majetku úpadcu nie je podmienkou naplnenia hypotézy zvýhodňovacieho právneho úkonu dlžníka. Všeobecným predpokladom odporovateľnosti právneho úkonu podľa ustanovení ZKR je ukrátenie pohľadávky konkurzného veriteľa, čo však nie je nevyhnutne spojené so zmenšením majetku dlžníka. Pri vykonaní zvýhodňujúcich právnych úkonov často nejde o úkony, ktoré spôsobujú pokles dlžníkovho čistého obchodného majetku, ale ide o právne úkony, pri ktorých niektorý z veriteľov je uprednostnený pred ostatnými veriteľmi.

11.4.2. Dôvodil, že koncept odporovateľnosti zvýhodňujúcich právnych úkonov je založený na zákaze porušenia pravidla „pari pasu“, ktorého dodržiavanie je pre úpadcu záväzné od momentu nástupu úpadku dlžníka, a teda v predkonkurznom období.

11.5. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné.

12.1. K námietke absencie predbežného právneho posúdenia žalovaný poukázal na procesnú aktivitu strán sporu. Dôvodil, že z jednotlivých vyjadrení žalobcu a žalovaného možno konštatovať, že žalobcovi bolo známe, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné a ktoré nesporné. Následkom absencie predbežného právneho posúdenia podľa § 181 ods. 2 C. s. p. nie je odňatie žalobcovej možnosti konať pred súdom.

12.2. Žalovaný konštatoval, že žalobca v prejednávanej spore netvrdil a ani nepreukazoval existenciu zákonných predpokladov odporovateľnosti jednotlivých právnych úkonov úpadcu, t. j. vo vzťahu k tejto úhrade faktúry, ale odporoval predmetným právnym úkonom úpadcu ako jedného celku bez toho, aby preukázal predpoklady odporovateľnosti jednotlivých právnych úkonov úpadcu. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že zaplatením všetkých faktúr došlo k naplneniu predpokladov odporovateľnosti právnych úkonov podľa § 59 ZKR ako zvýhodňujúcich právnych úkonov. Dôvodil, že žalobca predložením účtovných závierok za rok 2015 a 2016 nepreukázal existenciu úpadku dlžníka v rozhodnom čase, t. j. ku dňu účinnosti toho-ktorého právneho úkonu. Zdôraznil, že tým, že žalobca nepredložil ani stav záväzkov na strane dlžníka ku dňu účinnosti toho-ktorého právneho úkonu v prejednávanej spore nepreukázal ani prípadnú možnosť ukrátenia uspokojenia pohľadávok veriteľov v konkurznom konaní.

12.3. K odvolacím dôvodom § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a/ C. s. p. namietaným v predmetnom odvolaní, žalovaný uviedol, že žalobca v odvolaní vôbec nešpecifikoval, ktoré konkrétne dôkazy žalobca navrhol vykonať, ktoré konkrétne dôkazy súd prvej inštancie vykonal a ktoré nevykonal a prečo nevykonanie predmetných dôkazov má dopad na nesprávne skutkové a následne nesprávne právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie.

12.4. Navrhol preto odvolaciemu súdu, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny.

13. Žalobca v odvolacej replike v celom rozsahu zotrval na odvolaní.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C. s. p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C. s. p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

16. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalobcu, proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania tvrdenia žalobcu o tom, že právne úkony úpadcu spočívajúce v úhrade súm v celkovej výške 24.240,00 eur, sú voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinné z dôvodu, že predmetné úkony mali byť zvýhodňujúcimi právnymi úkonmi úpadcu.

17. Žalobca odvolanie odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písmena b/, písmena e/, písmena f/ a písmena h) Civilného sporového poriadku. Odvolací súd zastáva názor, že žalobcom uvádzané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, teda či neboli splnené procesné podmienky; či došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; či na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy; či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Predmetný odvolací dôvod je naplnený aj vtedy, ak súd prvej inštancie nedostatočným odôvodnením rozsudku spôsobil jeho nepreskúmateľnosť podľa § 220 ods. 2 C. s. p.

20. Podľa § 220 ods. 2 C. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Rozhodnutie súdu musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdna rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať na to, aby závery, ku ktorým na základe predložených dôkazov dospel, boli racionálne a presvedčivé. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

22. Odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku zreteľne vyplývajú dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno preto považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov vo veci neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam.

23. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu, že absencia právneho posúdenia podľa § 181 ods. 2 C. s. p. zo strany súdu prvej inštancie bola takou závažnou procesnou vadou, ktorá spôsobila odňatie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu práv žalobcu na spravodlivý proces udáva, že toto tvrdenie žalobcu nie je dôvodné.

24. Podľa § 181 ods. 1 až 3 C. s. p., po vyvolaní vecí a úkonoch podľa § 180 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 167. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie (ods.1). Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie vecí. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu (ods. 2). V konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní (ods. 3).

25. Odvolací súd zistil z obsahu zápisníc o pojednávaniach, že v nich absentuje postup súdu prvej inštancie podľa § 181 ods. 2 C. s. p., avšak z obsahu spisu a z obsahu jednotlivých podaní strán sporu odvolací súd zistil, že obe strany sporu (povinne zastúpené podľa § 90 ods. 1 a 2 C. s. p.) v jednotlivých vyjadreniach jasne uviedli, ktoré skutkové tvrdenia považujú za sporné a ktoré skutkové tvrdenia považujú za nesporné a zároveň obe strany sporu riadne využívali prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

26. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, podľa ktorej „porušenie § 181 ods. 2 C. s. p. žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy. Striktné nedodržanie postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p. (teraz § 181 ods. 2 C. s. p. - pozn. dovolacieho súdu) zo strany súdu (spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné) možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania. Existencia tejto vady sama osebe však nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania“ (uznesenie NSSR sp. zn. 1Obdo/92/2018).

27. Odvolací súd zdôrazňuje materiálne nazeranie na spravodlivé súdne konanie, v rámci ktorého ani prípadné formálne procesné pochybenie súdu prvej inštancie v civilnom sporovom konaní, nevyhnutne nemusí vždy viesť k zrušeniu napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom. Potrebu materiálneho (nie prísne formálneho) ponímania a vyhodnocovania súdneho procesu v rovine možného porušenia ústavných práv strán sporu, vrátane práva na prístup k súdu, na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1, 4, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), zdôrazňuje vo svojich rozhodnutiach aj Ústavný súd Slovenskej republiky (k materiálnemu chápaniu ústavnosti vid' napr. IV. ÚS 19/2012, III. ÚS 37/2012).

28. Odvolací súd preto dospel k záveru, že absencia predbežného právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie nebola takým závažným pochybením v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorým by došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom.

29. Odvolací súd z obsahu odvolania vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia zistil, že žalobca nesúhlasí s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že iba to, že žalobca mal na vec odlišný názor a že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa jeho predstáv, nie je dostačujúcou bázou pre tvrdenia o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia a existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v spore.

31. Odvolací súd preto dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písmena b/ C. s. p. nie je naplnený, pretože procesným postupom súdu prvej inštancie (absencia predbežného právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie) nedošlo k takému vážnemu porušeniu procesných práv žalobcu, ktorým by došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a zároveň rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, a predmetné rozhodnutie nemožno považovať za nepreskúmateľné. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť.

32. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, následne vec nesprávne skutkovo posúdil a nesprávne vec právne posúdil udáva, že ani tieto tvrdenia žalobcu nie sú dôvodné.

33. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

34. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

35. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

36. Podľa § 57 ods. 1, 2 a 4 ZKR, právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnemu úkonu týkajúcejmu sa majetku dlžníka, len ak správca v primeranej lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel (ods. 1). Právo odporovať právnemu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnemu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala (ods. 2). Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka (ods. 4).

37. Podľa § 59 ods. 1, 3 a 4 ZKR, zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je právny úkon, ktorým dlžník úplne alebo sčasti splnil peňažnú pohľadávku inak splatnú až vyhlásením konkurzu, zabezpečil svoj záväzok neskôr, ako záväzok vznikol, dohodol úpravu alebo nahradenie svojho záväzku vo svoj neprospech alebo inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom (ods. 1). Zvýhodňujúcemu právnemu úkonu možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia zvýhodňujúceho právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak. (ods. 3). Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom dlžníka, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania (ods. 4).

38. Odvolací súd udáva, že na to, aby bol žalobca v spore o odporovateľnosť predmetných právnych úkonov podľa § 57 ZKR v spojení s § 58 ZKR (zvýhodňujúce právne úkony úpadcu, ktorými dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti ostatným veriteľom) a žalovaného úspešný, bol povinný podať žalobu v prekluzívnej lehote jedného roka od vyhlásenia konkurzu, a následne bol povinný preukázať, že:

- ide o právne úkony, ktorými dlžník ukrátil uspokojenie dlžníkových veriteľov
- ide o právne úkony, ktorými dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom.
- predmetné právne úkony spôsobili úpadok, alebo boli urobené počas úpadku dlžníka

38.1. Odvolací súd zároveň dodáva, že tieto podmienky musia byť všetky splnené súčasne, v opačnom prípade nemožno hovoriť ani o zvýhodňovacích právnych úkonoch dlžníka podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, proti ktorým by žalobca úspešne odporoval, a ktoré by boli proti veriteľom dlžníka právne neúčinné.

39. Odvolací súd konštatuje, že ustanovenia Zákona o konkurze a reštrukturalizácii upravujú odlišne situácie, ak právne úkony boli urobené medzi úpadcom a spriaznenou osobou úpadcu alebo boli urobené medzi úpadcom a osobou, ktorá nie je spriaznenou osobou s úpadcom.

39.1. V prípade právnych úkonov urobených medzi úpadcom a spriaznenou osobou sa úpadok zo zákona predpokladá, ak spriaznená osoba v sporovom konaní nepreukáže opak. Odvolací súd zároveň dodáva, že v prípade právnych úkonov medzi úpadcom a spriaznenou osobou v prípade preukázania úpadku dlžníka v rozhodnom čase by bolo irelevantné, ak by predmetné právne úkony (úhrady kúpnej ceny zo strany úpadcu žalovanému) sa javili ako kúpne ceny zodpovedajúce hodnote predávaných vecí, teda by v zásade nedochádzalo k zmenšeniu majetku úpadcu, pretože by aj takými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu pohľadávok ostatných veriteľov úpadcu, pretože pohľadávka spriaznenej osoby titulom prípadného neuhradenia kúpnej ceny zo strany úpadcu, by mohla byť následne v konkurznom konaní uspokojená iba ako podriadená pohľadávka, teda až po uspokojení všetkých ostatných prihlásených veriteľov úpadcu.

39.2. V prípade právnych úkonov urobených medzi úpadcom a osobou, ktorá s úpadcom nie je spriaznená je na správcovi (ako žalobcovi) preukázať, že predmetný právny úkon, resp. predmetné právne úkony spôsobili úpadok, alebo boli urobené počas úpadku dlžníka. Odvolací súd zároveň dodáva, že v prípade právnych úkonov medzi úpadcom a nie spriaznenou osobou je zároveň povinnosťou žalobcu preukázať, že predmetné právne úkony ukracujú uspokojenie veriteľov úpadcu, teda preukázať, že dlžník predmetnými právnymi úkonmi zmenšil majetok dlžníka a v dôsledku tohto zmenšenia majetku nemôže iný veriteľ dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka. Iba v takomto prípade by bolo preukázané, že išlo o právne úkony, ktorými dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom,

40. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že potom, čo bol potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia dlžníka, po približne 13 mesiacoch došlo k začatiu konkurzného konania proti dlžníkovi a následne k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka.

40.1. Nebolo sporné ani to, že žalovaný, ktorý nebol spriaznenou osobou s dlžníkom, na základe kúpnych zmlúv s terajším úpadcom, aj po skončení reštrukturalizácie úpadcu, dodával úpadcovi tovar špecifikovaný v jednotlivých faktúrach vystavených zo strany žalovaného pre úpadcu a za uvedený dodaný tovar zaplatil úpadca žalovanému jednotlivé kúpne ceny splatné pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Žalobca nespochybnil ani tvrdenie žalovaného, že predmetné kúpne ceny neboli neprimerane nízke a zodpovedali hodnote dodaného tovaru, preto odvolací súd považuje za nesporné, že predmetné kúpne ceny zodpovedali hodnote predaných vecí.

41. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že predmetnými právnymi úkonmi dlžník inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom, pretože žalobca nepreukázal, že úhrady úpadcu za dodaný tovar boli vo výške, ktorá nezodpovedala hodnote dodaných vecí. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalovaný poskytol plnenie do majetku dlžníka a predmetnými právnymi úkonmi nedošlo k zmenšeniu majetku úpadcu (za zaplatenú kúpnu cenu dostal úpadca tovar v danej hodnote) a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich skutkových tvrdení, že úpadca predmetnými právnymi úkonmi zvýhodnil žalovaného oproti iným veriteľom.

42. Odvolací súd zároveň udáva, že v prejednávanej spore nemožno aplikovať rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo/31/2020 z 25. novembra 2020 uvedené žalobcom, pretože sa nejedná o skutkovo podobný stav vecí. V citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR išlo o právny úkon - Dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok - medzi spriaznenými osobami a preto Najvyšší súd SR konštatoval, že: „ posúdenie napadnutého právneho úkonu ako zvýhodňujúceho právneho úkonu je irelevantné, či sa navonok javí byť štandardným úkonom, za neúčinný právny úkon môže byť určený aj taký právny úkon, ktorým nedochádza k zbavovaniu sa majetku úpadcom bez akejkoľvek protihodnoty. Pre záver súdu - či sú splnené podmienky odporovateľnosti - je rozhodujúce, aký by bol stav majetku úpadcu, keby napadnutý právny úkon neuskutočnil. Práve cez tento náhľad nemôže napadnutá dohoda o započítaní pohľadávok obstať. Ak by k jej uzavretiu nedošlo, do konkurznej podstaty by patrila kúpna cena, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť úpadcovi, a z ktorej by bolo možné (čiastočne) uspokojiť pohľadávky ostatných veriteľov úpadcu, pričom žalovaný by bol povinný prihlásiť si svoju pohľadávku voči úpadcovi do konkurzu (rovnako ako ostatní veritelia úpadcu). Pohľadávka žalovaného voči úpadcovi by pritom mohla byť v konkurze uspokojená len ako podriadená pohľadávka

až po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok ostatných veriteľov (k tomu viď § 95 ods. 2 ZKR), keďže sa jednalo o pohľadávku veriteľa, ktorý je spriaznený s úpadcom (podľa § 95 ods. 3 ZKR)“.

43. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku ako vecne správny, pretože odvolanie nebolo dôvodné. Taktiež potvrdil ako vecne správny výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok), ktorým žalovanému ako úspešnej strane sporu súd prvej inštancie priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi, ako neúspešnej strane sporu.

44. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C. s. p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C. s. p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C. s. p.

V dovolaní podľa § 428 C. s. p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).